

Тя изпълни съсъ сладки мечти и сърцата на всички хора.

А царь Мразъ, станалъ по-мраченъ отъ тъмна нощъ, опита се да хвърли ледъ и снѣгъ право въ очитѣ ѝ. Но зесмѣ се вълшебница Пролѣтъ и за-прати снопъ огнени стрѣли върху него. И трепна царь Мразъ побѣденъ и раненъ. И отстѣпи той цѣлата Природа на царица Пролѣтъ, а самъ избѣгна да-лечъ задъ ледовити морета — тамъ да почива и сили да събира.

—...—

РИСУВАЧКА.

А съмъ малка
рисувачка, —
Нарисувахъ
нашта квачка

Имамъ плоча
и писалка,
Тѣ сж мойта
зальгалка.

Съ пилци дребни
и пискливи —
Жълти, черни,
пѣстри, сиви.

Все, що пише
изъ букваря,
Ще рисувамъ
ще нашаря.

Нарисувахъ
какъ ги сбира
— Какъ храница
имъ намира . . .

Азъ съмъ малка
рисувачка,
Нарисувахъ
пилци съ квачка!

Ц. П.

